

576-

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ԳՐՈՂՆԵՐԻ
№ 1 խմբակ № 1

Պրոլետարներ թողոր յերկրների, միացե՛ք!

Ռ. ՆԱՅԵՆՆ

15-353

ՆԱԽՐՈՐԴ==
==ԿԱՐԱՆ

A I
8552

Երեւան
1926

ՆԱԽՐՈՐԴ ԿԱՐԱՆ

I.

Կարանք ձմրան

Ամեն ոք, կեսորից հետո
նախրորդ կարճիկ կարան,
զիրքը կոնատակ առած
շտապ գնում ե լիկկայան:

* *
*

Նայում ե դասերի ժամին
ունքերը աչքերին դարսած,
որերի ճամբեն քոնած
գեղջկուհի Նուբարին:

Նայում ե Նուբարին յերկար,
և սիրտը լցվում նախանձ,
թե ինչո՞ւ, ինչո՞ւ իր կին
չի փարվում ուսման ծարավին:

Ու սրած աչքերը յերկար,
կարան գգում ե կարոտ.
ահա գյուղը դեռ խավար
ու խրճիթները՝ մրոտ:

Կարանի տունը

Ձյան մեջ, գյուղի ծայրին
պպզել է վորպես պահակ,
և ուշ գիշեր դեռ արթուն
չէ մրափել — Կարանի տուն:

Ճրագն աղոտ, հեկեկում է
տունը վողջ ծխով լցվել,
խակ կարանը — դեռ կարգում է
իր կարոտում քունը խեղդել:

Կինն էլ նստած, թոնրի մոտ
մերթ էլ ննջած, գուլպա գործում,
խակ տղանը յերգի կարոտ
խաղ է անում ու յերգում:

Կուլակի ծաղրը

Ծերացած, կոացած Մաթան,
թինկը տված, փթուկ փայտին,
նայում է նախրորդ Կարանին
ու ժպտում կծու «կորա՞ն»...

Բաարակ Կարանը — կարծես թե
չէ լսում կուլակի ծաղրեր,

կանգնած են առջևը՝ նրա
ուսման ժայռերը՝ աժդահա:

Ու այսպէս որերին շալկած,
գեղջուկ կարան ու նուրար,
ձուլում են ժպտաներ իրար,
լույսի կարոտով հարրած:

IV.

Կարանք ամռան

Արևը դեռ չեկած, չբարեկած,
կարան՝ կանգնում է վոտքի,
և գյուղի նախիր հավաքած
դիմում դեպի արոտի:

Հարանը լցրել է, գիրք և հաց
ու կախ ձգել ուսերից...
հիշում է ակումբ, լիկկայան
ձմռան բուքերն ու բորան:

2.

Նուխիրը շուռ տվեց, փռեց
լեռների ժպտացող կրճքին,
ու ինքը թինկ տվեց քարին,
աչքերը չռած իր գրքին:

Հովիվները ժպտալով աշխույժ
յեկան, կարանին բոլորին,
ու հա սկսեց կարկաշել,
լեռնոտ սրտերը հուզել:

Պատմում էր, վորոշ ու հատու
գյուղխորհրդի, փոկի մասին,
պատմում էր, իր ասածին հլու
ու մերթ հիշում ընկեր Լենինին:

3.

Այսպես է, կարանը ամռան
չի թողնում, վոր կորչեն որեր,
գիրքը գարձրել իր բարեկամ
իրան խոսակից ընկեր:

Զարթնում են մտքերը — մտքում
շողացող վոսկե թև թիթեռ,
ու վորպես սլացող մի շող
թռչում կարմիր հեռունք:

Կարան կարգում է թերթեր,
թերթում է որերի հույսեր,
և զգում է հորից կարոտ
գյուղ խավարե ու մրոտ:

Վորպես ճահիճ տխուր տեսքով
դեռ ճահճում է ամեն տուն,

հին կենցաղը — Սոնայի բանդ
ու բանդերի մահու հանդ:

V.

Կարանք նախագահ

Ու կարան — վոր գյուղում վողջ
ծաղրի առարկա յեր դարձել,
եսոր գյուղը կարծիք փոխել,
հրան խելոքի յե դասել:

Յեվ մի որ ել, գյուղի ժողով
երան խելքով, իրան կամքով,
ընտրել և հրան ահա
գյուղխորհրդի նախագահ:

2.

Կարան զգում և ուրիշ բերք,
հրա շողուն, պայծառ հեք...
զարթնում են մտքերը — մտքում
շողացող վոսկիթն թիթեռ,
ու վորպես սլացող մի շող
թռչում կարմիր հեռուներ:

26 թ.

ԳԱԱ Հիմնարար Գիտ. Գրադ.

FL0045099

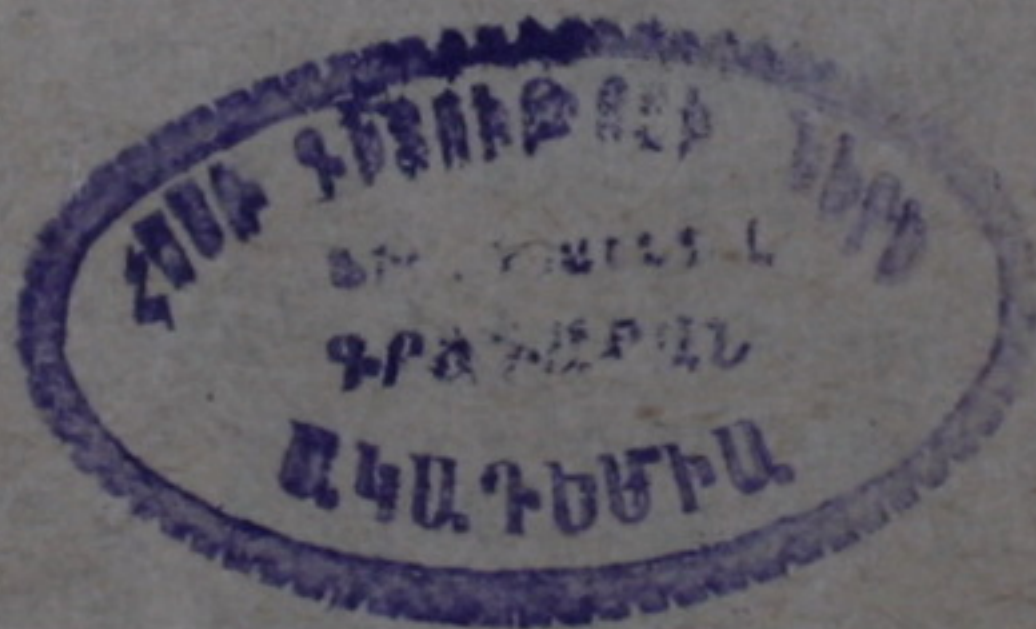
(034.)

A I
8557

Շուկով լույս կտեսնեն

1. Կանկարաւոր Գյուղեր
2. Գ. Երանյան — Գյուղ
3. «Գյուղերու»-ի № 1 (Գյուղական)

ԳԻՆՆ Ե՛ 5 ԿՈՊ.

A I
8558

Բրանկոյ. № 9

Տիրում 300 արժնակ

Տպարան Ն-Բալայ, տեղ. տնայ, յենթարան,